

מִבֵּית

שבועון קבוצת יבנה

י"ט באב תשע"ז

(11.8.17)

כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים, ח', י"א-י"ז)

ציורה של אהובה קליין

שבת פרשת "עקב"

כניסת השבת – 19:07 צאת השבת – 20:07

שבועון מספר 1261

פרשת "עקב"

ליל שבת

הדלקת נרות 19: 07

מנחה, קבלת שבת וערבית

שבת

07: 30 דף יומי בבית המדרש – **יאיר אדר**

08: 30 תפילת שחרית

אחרי התפילה יתקיים שיעורו של **אוריאל אסולין**

09: 30 תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת

13: 00 **תהילים לנשים** - בבית המדרש

12: 50 שיעור בספר תהילים - בבית משפחת **נח חיות**

13: 30 תפילת מנחה גדולה

16: 30 שיעור גמרא בבית המדרש - **הרב אילעאי**

17: 00 **משק הילדים** פתוח למבקרים למשך שעה

17: 15 תפילת **מנחה קטנה** בבית הכנסת

שיעור "**צורבא מרבנן**" - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה

17: 45 **הבית האדום** פתוח למבקרים למשך שעה

18: 00 סעודה שלישית, שיעור ושירה לסיום מסכת - עם **משפחת שפילמן**.

20: 07 **צאת השבת**

שהשמחה במעונם

מזל טוב **לעפרה ושמשון גוטליב** לרגל נישואי **דפנה** עם בח"ל **מיכאל דהן**.

מזל טוב **למזל ויהודה גוטליב** להולדת הנכד, בן בכור **למושיקו ויעל**.

מזל טוב **ליהודה ואסתר יוסף** להולדת הנכד, בן **להילה ומורן אייגר**.

מזל טוב **למרגלית איטלי** לרגל הולדת הנין, נכד **למרים ושלמה לב**, בן **לשגיב ורחלי**

וברכות חמות **לציפי ואליקים איטלי ולמרגלית**, לאירוסי הבן/הנכד **אשחר** עם בח"ל **דינה**.

מזל טוב **לאביגדור וחנה לבל** להולדת הנין, נכד **לאורי וסיגל**, בן **לרועי ואורה לבל**.

מזל טוב **להדר ויוחנן מאלי ולתמי ונח חיות**, להולדת הבן-הנכד.

נקודה למחשבה / רן צרויה

אותו החסד בעולם. אם חשבנו שהחסד יגיע ברגע שנקיים את המצוות אז טעינו, החסד והשכר האלוקי יגיעו ברגע שנהיה מוכנים להשתמש בכלים שהקב"ה העניק לנו על מנת להגיע אל המטרה הזאת.

התשובה לשאלה השנייה נמצאת בסידור התפילות שלנו, ובעצם בחיבור שחז"ל עשו בין פרשת "שמע" לפרשת "והיה אם שמוע". מדובר על פרשות הפוכות ורחוקות האחת מן השנייה: במוקד "שמע" ישנה אהבה טהורה, ללא שום גורם חיצוני, ואילו "והיה אם שמוע" היא כולה נוגעת לשכר ועונש. אנו נוטים להסתכל בעין רעה ומזלזלת בעבודת ה' שמקורה ברצון לקבל גמול, ורואים בכך תפיסה ילדותית שיש לעקור. לעומת זאת משה רבנו נותן מקום משמעותי לגמול ואיננו מציג תפיסה ביקורתית כלפי עבודת ה' כזאת. וכך גם חז"ל, כאשר הם מחברים את שתי הפרשיות הנ"ל, החיבור הזה מטשטש את ההבדלים בין הפרשיות ולא סתם. משה, ובעקבותיו חז"ל, קוראים לנו להפסיק לחשוב מה האינטרס העומד מאחורי אדם כזה או אחר ולראות את פעולותיו, ובמקום זאת להתרכז במעשים ובמציאות העומדת לעינינו, כי זהו העיקר. בשתי התשובות הללו, התורה קוראת לנו להיות אנשי מעשה, בנייה ותיקון, שנזכה. שבת שלום

פרשתנו היא למעשה המשך של פרשת ואתחנן, ושתי פרשות אלו מהוות את המבוא הגדול למצוות הרבות בספר דברים. חלק נרחב מנאומו של משה מדבר על השכר והעונש שיגיעו למי שישמור או יפר את הברית עם הקב"ה, כאשר במרכז עניין זה פרשת "שמע" ופרשיות "והיה אם שמוע".

המקום הגדול כל כך לגמול ולרווח המגיע לאדם השומר את המצוות, מעורר תמיהה מכמה בחינות. גם מהבחינה הריאלית שבה קשה לנו לראות את הגמול הזה ולהאמין שאכן כך יקרה, וגם מהבחינה הרוחנית-מחשבתית שבה אנו רואים בעבודת ה' שקשורה לשכר ועונש כעבודת ה' שאיננה לשמה. כבר במשנה באבות למדנו שאין להיות כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס.

אני חושב שתשובה לתמיהה הראשונה ניתן למצוא אצל חז"ל. בפסוק הראשון בפרשה מובטח שאם ישראל ישמרו את המצוות, ה' ישמור את הברית ואת החסד שנשבע לאבותינו. חז"ל מנסים להבין מה הוא אותו החסד. וכך מובא בירושלמי: "שלוש מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל: רחמנים ביישנים וגומלי חסדים". כלומר, החסד הוא לא הבטחה רחוקה שהקב"ה יביא בצורה ניסית, החסד שהקב"ה מעניק לנו הוא היכולת החברתית והאנושית לקיים את

סיום מסכתות

השבת, פרשת "עקב", לרגל סיום מסכתות:
בבא קמא, בבא מציעא ובבא בתרא, במסגרת הדף היומי,
תתקיים במשטח סעודה שלישית קלה, בהשתתפות

משפחת שפילמן

בתוכנית: סעודה, סיום מסכת מפי **הרב אילעאי**,
שיעור מפי **יגאל** ושירי סעודה שלישית בהובלת **נחמה**
המעוניינים לסייע או להכין דברי מאכל מתבקשים לתאם עם ברוריה.
הציבור מוזמן בשעה 18:30
הוועדה לענייני דת

השבת **משפחת שפילמן** מתארחת בקיבוצינו ומשתתפת במסיבת סיום המסכת של לומדי הדף היומי. בביטאון "**עמודים**" האחרון שפורסם בחודש תמוז נכתבו הדברים הבאים, וזאת במסגרת

כתיבה בנושא "**זה יוצא זה בא**"

רחוק אבל גם קרוב / נחמה שפילמן

סיפור המעבר מקבוצת יבנה לטירת צבי

שלום ולחייך. די מהר הבנו שמאחורי האופניים והפרצופים הממהרים פועמים הלבבות הכי חמים שיש. יבנה היתה לנו לבית.

למדנו להגיע בזמן לגן, למדנו שלחנות נכנסים עם הילדים רק ביום ראשון, למדנו מהם "בגדי-בוקר" ושלא משנה באיזה בגדי מותגים להחלפה אצייד את יותם לגנון הוא עדיין יבחר בחולצת בוקר עם הדפס מהוה של פלוטו, וסימון של

יבנה שיחקה אותה קשה להשגה. צעירים, סקרנים, ומחויכים הגענו לשביליה, מצוידים בשני ילדים, הכי מתוקים שיש. כדרך העולם וכמנהג מסורת אבותינו ואמותינו בירכנו את העוברים והשבים לשלום. יותר נכון – ניסינו לברך. הם מצדם, חלפו על פנינו במהירות, רכובים על אופניים, חלקם מסננים שלום רפה וחלקם חשבו שאפילו זה מיותר. באומץ לב לא מבוטל ובהתמדה עיקשת המשכנו להגיד

"שמוליק-מגן-צבעוני-לבש-אותי-בשנת-
תרפ"ט". למדנו שבארבע אחר הצהריים
נמצא את ילדינו רחוצים, חפופים וריחניים
מחכים לנו במרפסת של הגן.

בתקופות קשות למדנו מה זו מסירות,
רעות, אכפתיות והתעניינות, כאילו אנחנו
בני משפחה אחת. למדנו שאם
תלך עם גלגל שבור בעגלה
תבוא יד נעלמה ותתקן אותו
לפנות בוקר וכשתתעורר הוא
יחכה לך בחנייה כמו חדש.

למדנו שכשאבא במילואים שקיות
הכביסה יחכו לנו ליד הדלת, כי מישהו עם
לב אוהב חשב עלינו, למדנו מה זה "אמור
מעט ועשה הרבה". למדנו להכיר את
השעות המתוקות של הבוקר כשרוב העולם
עוד ישן, אבל ביבנה כבר אין מקום בחנייה
של האופניים בחדר אוכל. למדנו לא לאחר
ביום שישי לקחת מרק של שלעפרים כי
אחרת כבר לא יישארו לנו ירקות (רוב
השבתות היה לנו מרק צח). למדנו לא
לאחר. (רוב הזמן איחרנו).

כשצריך היה להירשם לסעודה של יום
העצמאות (כמובן שלא נרשמנו) ידענו
שמישהו שם באקונומיה ישים לב ששוב-
שפילמן-לא-רשומים וירים טלפון לברר
אם שוב טייסנו (כן!) או שאנחנו נוסעים
(לא!). כשישבנו שבעה על אמא שלי
המתוקה שעזבה אותנו מוקדם מידי,
נשארנו פעורי פה לנוכח הארגזים העמוסי

כל טוב, שהגיעו אלינו מידי יום עד כוכב
השחר ומצאו את דרכם בשקט למטבח.
למדנו שיש חלב תוצרת יבנה, וחמאה,
וגבינות, וסנדלר, וספר, ופיזיותרפיה,
וריפוי בעיסוק, וקלינאית תקשורת,
ואופטומטריסט, ושלושה סוגים של בשר
לארוחת צהריים, וגם

צמחוני, ואורז עם חלב,
ואטריות עם סוכר חום -
שזה בעצם קקאו מעורבב
עם סוכר, ומגבות בלי

מתלה שחוזרות מהכביסה עם, וחולצות
שנקרעו וחוזרות מהכביסה מתוקנות,
ותורנות גיהוץ לחיילים במוצ"ש, ורשתות
לתחתונים, וארון "בלתי מסומנים"
במחסן, ושאפילו לחצרנות יש שם חיבה
(מויש'לה), וועדת צדקה, וועדת תרבות
וחבורת זמר ששרה יותר יפה מהגבעטרון.
שבטקס יום העצמאות אסור לעשות
פדיחות ולכן עולים לשיר עם פלייבק - כי
ביבנה מה שעושים - עושים מושלם, ושגיל
70 זה נחשב צוציק וגיל 80 זה השכבה
הצעירה, ושמי שרוצה ללמוד כיבוד הורים
חייב להכיר את "בית סביון". למדנו מה זה
חיבור לחקלאות, לטבע, לעונות השנה,
למדנו מה זה שמחה של גשם טוב, וריחות
של תחמיץ, למדנו שהגד"שניקים עובדים
ממש קשה ולכן הם חייבים הפסקה
ממששששש ארוכה לארוחת בוקר, למדנו
על שכנות רב גילאית עם **סבתא יוכבד**,

שהפכה חלק בלתי נפרד מחיינו הצעירים, ועל צילה שלא הכניסה שבת בלי להכניס אלינו ממאפה ידיה האוהבות. למדנו שאי אפשר לחיות ביבנה בלי להתחתן עם מישהו מהקיבוץ, ועל כן בחרנו את אחד מטובי בניה שיהיה לנו לגיס.

אחרי כל השנים האלה, כשכבר ממש הרגשנו בבית, וכבר היינו פחות צעירים, ולשני הילדים המתוקים במיוחד איתם הגענו, הצטרפו עוד חמישה, החלטנו להיפרד. להמשיך הלאה. הלב היה חצוי, וכאוב, ומתגעגע עוד לפני שעזב, ומפוחד, ומבוהל ממה שמחכה ברגע שאחרי, ולאן בכלל נפנה? וידענו שאת השנים הטובות שעברו עלינו ביבנה, שבנו אותנו ואת נפשנו ואת ילדינו, אנחנו נושאים איתנו לאן שנלך. כמו להיפרד מבית שגדלת בו, נושא איתך בתרמילך את כל מה שאתה בזכות מה שהם.

חיפשנו מקומות לגור בהם מחדש. וככל שהרחקנו גילינו שבתוך תוכנו אנחנו בעצם מחפשים את יבנה, אבל בפורמט מאוורר יותר, שיאפשר לנו להתנועע בו בחופשיות, בבחירות שלנו, בדרך הפרטית שלנו, כזוג וכמשפחה. מה מאוד שמחנו לגלות שהישוב שליבנו חפץ בו נמצא אי שם במקום הכי חם בעולם, טירת צבי.

חמושים בשבעה ילדים מתוקים מדבש, ביום הכי חם בשנה, ירדנו מהמשאית של

יבנה, אנחנו וכל חפצינו. יצאנו לדרך חדשה, למקום חדש, לגילויים חדשים.

בימים הראשונים העיניים והלב עוד חיפשו מה שונה, ומה דומה. מי זה המוישליה של טירת צבי, ומי זה הגיינג'י? מי יעיר לנו שאסור לדרוך על הדשא, ולמה אין כאן ארגזים עם שמות על האופניים? הריח של המרכז כביסה במחסן יותר טוב או פחות? ואיך זה ייתכן לכל הרוחות שהאוכל עולה פה כסף?? אפילו על דברים פשוטים כמו לחם, חמאה ומלפפונים מצאנו את עצמנו משלמים בתדהמה ...

והנה באחת טירת צבי היתה לנו לבית. בפשטות, בחום הלב, במאור פנים, בתום, במרחק המבורך מהציוויליזציה הרועשת, באיחור האופנתי שלוקח לכל דבר חדש להתגלגל לכאן, בנוף הקסום של העמק, על חמסיניו ויתושיה ומעיינותיו ושדותיו הירוקים. בבית הישן והרעוע שבו זכינו לגור בשנים הראשונות, להצטופף בו בחדווה, לספוג את ההיסטוריה שנזלה מקירותיו המתקלפים, ומהמים שדלפו עלינו בחדווה בימי הגשם הנדירים בטירת צבי. בחברות בקיבוץ המתחדש ומשנה צורה, שומר על הטוב ונפרד מהמיותר לו, בתמהיל הנכון לנו בין יחיד ליחד, בכל זה מצאנו כי טוב לנו וקבענו כאן את ביתנו.

התורה מלמדת אותנו איך לעזוב. "על כן יעזוב איש את אביו את אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד" אי אפשר באמת לעזוב

העבר. ובין מה שהיה למה שיש, נמצאת תנועה, וגמישות, והתפתחות. תנועה שיודעת מאיפה באנו, מתרגשת מלאן שעוד נלך, ומחברת בין שניהם. ממקום של הודיה על כל הטוב והאהבה שמילאו את ליבנו כשיצאנו את שערייך, יבנה - ושבזכותם יכולנו לצעוד בבטחה אל הדבר הבא שמחכה לנו הרחק משם בטירת צבי, רחוק אבל גם קרוב מאוד.

את אבא ואמא. אדם לא יכול להיפרד מעברו, הוא נושא אותו איתו, מתכתב איתו, מתבונן בו ובוחר את הבחירות שלו ביחס למה שעבר. ובזכות זה שההווה מבוסס על העבר יכולה להיווצר דבקות של אהבה.

גם אנחנו - יודעים בידיעת לב, שמה שיש עכשיו לא יכול להתאפשר בלי מה שהיה קודם, ושההווה הולך שלוב ידיים עם

הזדמנות להגיד שלום...

חברים יקרים,

בקרוב מאוד נצא לשליחות של ההסתדרות הציונית בניו ג'רזי, ארה"ב. רצינו לומר תודה על התמיכה וההערכה שאנו מקבלים מכל עבר, שמחממים את הלב ומחזקים את התחושה שיש לנו כאן בית חם שמחכה לנו בחזרתנו ארצה. השבת תהיה השבת האחרונה שלנו בקיבוץ לפני היציאה לשליחות.

הציבור מוזמן לקידוש ועוגה בשבת בבוקר לאחר התפילה,

אצלנו בדשא השכונתי .

שבת שלום - משפחת לב.

ניפגש בוועדה, השבוע – הוועדה לענייני דת

ראיון עם מרכזת הוועדה – ברוריה אריכא

בטוחה שאחרי התהליך שהוועדה הובילה עם המזכירות, הנושא הגיע לחוף מבטחים, אבל בפועל הוא עלה על שולחנו שוב ושוב. היו בינינו מחלוקות. מבחינה הלכתית יש פנים לכאן ולכאן, ולפי תפיסתי הנושא הוא יותר במגרש החברתי מאשר במגרש ההלכתי.

ש: לאחר הדיון האחרון הרבנים גלעד ובן דוד אמרו שייענו ברצון אם נבקש מהם להביא את עמדתם בנושא.

ברוריה: כן, האפשרות להזמין אותם עלתה על שולחנו. העדפנו לעשות את זה בשיתוף עם המזכירות, בהנחה שהזמנה משותפת תביא להשתתפות רבה יותר.

אחרי שהנחנו את תפוח האדמה הלוהט הזה בצד, אפשר לחזור לקצב הנשימה הרגיל.

ש: אז מה עוד העסיק את הוועדה?

נוצרו שני שיעורים שהוועדה נענתה למימונם בעקבות בקשת הקהל. האחד "תניא", והשני "ליקוטי מוהר"ן". המשכנו בפרויקט שהתחילה הוועדה הקודמת, שיפוץ בית המדרש והפיכתו למקום נעים ונוח לכל הלומדים.

נושא שחוזר על עצמו כל שנה הוא צביון **חול המועד**. לשם כך פנינו בשיתוף עם ועדת דת וחינוך לחברי המזכירות וקיימנו פורום משותף בו רצינו לטפח את

חברי הוועדה דת

נבחרה ב-2015.

מרכזת – ברוריה אריכא

איתי בנדב

תמר גוטליב

עינת לוי

אלדד שמעון

הרב אילעאי

מזכ"פ – אסף בית אריה

נציג ו. בית כנסת

כשברוריה נשאלת על תפקידה כמרכזת ועדת דת, פניה משתנות לפי הנושא. כשאנחנו מדברות על עיצוב התוכן של החגים או על בניית בית המדרש, לובשות פניה ארשת של נחת. כשעולה נושא המניין המשותף אי אפשר שלא לראות (וגם לשמוע) את התסכול העמוק.

אז, ברוריה, בואי נתחיל מהתסכול.

המניין המשותף היה הנושא שהקדשנו לו הכי הרבה שעות דיון, וללא תוצאות.

מה בעצם היה תפקידכם בנושא המניין המשותף?

מצד אחד הנושא הוא "בגיזרה" שלנו. מצפים מאיתנו כוועדת דת להציג עמדה, כפי שעשתה גם הוועדה הקודמת. הייתי

האם העסיק אתכם בוועדה התיווך בין הרב לציבור?

לא הרגשתי צורך לשמור או להגן על מערכת הקשרים בין הרב לקהילה. הרב אילעאי מכיר היטב את הקהילה וזוכה להערכה רבה. כוועדה הוא עמד לרשותנו והיה מוכן לתת כתף בכל נושא שהתבקש. לא היה לך איזה רצון שהוא יפסוק ויעשה לך חיים קלים יותר? בעיקר בנושא המניין המשותף?

בוודאי שהיה לי רצון שמישהו יסגור את הפינה הזאת ... אבל מכיוון שהוא רב בקהילה ולא רב של הקהילה, הוא פטור מלהכריע בשאלות ציבוריות שנויות במחלוקת. במצב שבו האנשים מבוצרים בעמדותיהם, ויש פנים לכאן ולכאן בהלכה, תפקידו לתת את הידע, אבל נכון לתת מרחב הכרעה לציבור.

ש: משהו לסיום?

כן. זאת הזדמנות להודות לחברים רבים ששותפים לקיום היום יום שלנו. לנותני השיעורים הרבים, ביניהם בראש וראשונה לרב אילעאי, ולשאר החברים המשקיעים בלימוד. לדבורית אדר על נכונותה להיות אחראית הכשרות במטבח, ליוסי שנקר על אחריותו בנושא העירוב. לחנה פלק המסורה ועוזרותיה במקווה, לארי גינוסר על הדאגה למתן שיעורים. לוועדת בית כנסת על פעילותה היומיומית בבית הכנסת.

הייחודיות של חוה"מ כזמן שיש בו פחות חולין ויותר מועד. השינוי הקטן שיצרנו עם הוועדות הנ"ל הוא תפילה חגיגית מאוחרת יותר כדי לאפשר להורים וילדים תפילת חג משותפת. לצערי זה המעט מה שעלה בדינו. במהלך הקדנציה שלנו חל "יום הקהל". יזמנו עם ועדת חינוך התכנסות בבית הכנסת עם מערכת החינוך וקיימנו שיעורים. החלק החגיגי היה מרשים. זה לא השפיע על החלק השני של היום, והציבור חזר לשגרת עבודה.

יום ירושלים – היציאה המסורתית לירושלים הוקדמה ביומיים, ועמד בפנינו אתגר לתת פתרונות יצירתיים לתפילה חגיגית ביום עצמו. לשמחתנו נמצאה נוסחה שהייתה מקובלת על כולם. **ערבי הלימוד** של חג השבועות עברו בהתרוממות רוח.

היה שינוי באופי השיעורים? לי הייתה הרגשה שחיפשתם נותני שיעורים מנוסים יותר מאשר בעבר.

כן, זה היה במכוון.

ש: ההפקה של לימוד בחול המועד היא מבצע לא קטן ...

ברוריה: זכינו פעמיים לסיוע משמעותי ביום הלימוד של חוה"מ. פעם אחת הוזמנו מרצים שהמכנה המשותף להם היה הקשר לאילה צרויה, ופעם אחרת הקיבוץ הדתי הקדיש את הלימוד לפרידה מנחמיה.

סיכום תוכנית שנת בת מצווה / חמוטל דברת-איתן

גלי הבנות למדו לקרוא את "וזאת הברכה" ועלו לתורה בשמחת-תורה.

במהלך כל השנה, הבנות למדו בכל שבת משניות עם משפ' **אילעאי ואביטל עופרן**, שכללה גם חגיגת סיום מסכת שנחגגה ברוב עם ב"בן אנד ג'ריס". הלימוד נמשך והן כבר למדו מסכתות תענית, מועד קטן, חגיגה, בבא קמא, וכעת הן לומדות את מסכת בבא בתרא.

לקראת ט"ו בשבט משפ' **משה ונירית אפרתי** עשתה עם הבנות פעילות התנדבותית ב"בית אפל" (נטיעות, סדנת יצירה וכן הצגה שהבנות הכינו) ובט"ו בשבט ממש משפ' **רון ויונת ברטוב** ערכה איתן סדר ט"ו בשבט.

בפורים חלק מהבנות קראו במגילה והייתה הרמת כוסית לציון השנה במסגרת קריאת הנשים.

בחופשת הפסח משפ' **איילת ויאיר לסלוי ומשפ' רן ועינת לוי** לקחו את הבנות לטיול זריחה במצדה וסיור במקום.

לקראת שבועות משפ' **אפרת ואייל זנה** עשתה סדנת בישול וקינוחים לכבוד החג, שכללה גם ארוחה מעשה ידי הבנות.

משפ' **אסף ורעות בית אריה** ערכה "המירוץ בקיבוץ" - עשייה נשית בהיסטוריה היבנאית". במהלך המירוץ

השנה זכינו להשתתף בתוכנית שנת בת המצווה של בית הילדים - כיתות ה'ו'.

11 בנות שכבה ה'ו' עברו שנה משמעותית ביותר ואנחנו ההורים איתן, וזה הזמן לשתף את מה שהיה ולהודות לכל העוסקים במלאכה.

מבנה התוכנית הוא כזה שיש כמה פעילויות שנעשות מדי שנה ובאחריות מדריכי בית הילדים לארגן, ושאר הפעילויות הן באחריות ההורים - כל משפחה מארגנת פעילות.

מבין הפעילויות ה"קבועות" ניתנה לבנות שיחה על גיל ההתבגרות ע"י **אילה עמיר** והן גם השתתפו בסדנא בנושא טיפוח ושמירת העור שהעבירה **דוסי אלטמן**. כמו

כן הייתה פעילות אמהות ובנות לפתיחת השנה ע"י **אפרת רפל פראווי** מסעד, ולסיום השנה הן הלכו לפארק האתגרים "ארץ האיילים".

פעילויות ההורים היו יצירתיות ומגוונות, והן משקפות את ערכינו היהודיים, המשפחתיים והקיבוציים:

התחלנו את השנה בפעילות של משפ' **איילת ואור ארינא**: סיור סליחות בירושלים - "המירוץ לסליחות". אח"כ **גלי כוכבא-נחליאל** קיבלה על עצמה ללמד את הבנות את טעמי המקרא, וביחד עם

עברו הבנות באתרים שונים בקיבוץ וקיבלו משימות דרכן הכירו נשים יבנאיות מתחומי עשייה שונים:

שרה שטרן קטן, אילזה ראב"ד, חולדה קומפניינו, שרה טסלר, חנה יעיר.

הבנות הכשרוניות גם התנדבו לרקוד ביום הולדתה ה-90 של **יוכבד שריד** וכך נטלו חלק בחגיגה ולמדו עוד יותר להעריך את חברינו הוותיקים.

אנחנו, משפ' **אהוד וחמוטל איתן**, ארגנו ערב סבתות-נכדות שהיה מרגש במיוחד. הסבתות של הבנות הוזמנו לערב בו הן סיפרו כל אחת סיפור משמעותי מילדותה לבנות. הבנות שמעו בין השאר על שנות הצנע, הכרזת המדינה, חוויות של חיים בגלות ואנטישמיות וכן סיפורי עלייה. הן שמעו סיפורים של התגברות על קושי ודבקות במטרה, וכן אנקדוטות מצחיקות מהילדות של הסבתות שלהן. כל סבתא גם נתנה עצה לחיים וכלל העצות נכתבו על מגילת קלף שכל ילדה קיבלה. היה ערב עוצמתי ומרגש.

לאחרונה נערך ערב מסכם ע"י משפ' **לינוי ודביר עדיקה**, בה כל ילדה עיצבה יומן זכרונות על עצמה ובו כתבה על אירועים משמעותיים בחייה, דמויות משמעותיות, חוויות מעצבות וכד'.

שנה זו על כלל פעילויותיה המיוחדות הייתה משמעותית עבור כל המשפחות

ובעיקר עבור הילדות. אנו רואים את השפעותיה על הבנות בצורה בה הן מגובשות, פעילות מאד ביחד וכן בחיפוש שלהן אחר משמעות ועשייה חיובית. לאחרונה, הבנות הצטרפו ל**רב אילעאי** לשיחת חיזוק שהוא נתן לנוער בנווה צוף. הן התרשמו מרוח העשייה וההתנדבות שיש בנוער שם והן החליטו שגם הן רוצות לפעול. לאחר חשיבה והתלבטות הן החליטו שהן רוצות לעשות פעילות התנדבותית ולקראת סוף החודש הן תעזרנה להעביר מועדונית באשדוד למבנה חדש - תוך ארגון ועיצובו.

לצורך כך הן מארגנות גם אירועי התרמה. בתשעה באב הן הפעילו את ילדי הגן בצורה מרשימה למשך שעתיים בעלות סימלית (כשהן צמות, חלקן בפעם הראשונה!) ובקרוב הן תקיימנה אירוע התרמה נוסף - אז עקבו אחר הפרסומים ובואו בהמוניכם ...

ברצוננו להודות לכל המשפחות שתרמו להרמת שנה כה מפוארת ובעיקר לצוות המדריכות והמדריך - **מור וולף, שרון לב, נורית סימון ואופיר זקס** -

על שנה משמעותית ומגבשת!

משולחנו של מזכיר פנים / יהודה שריד

ריכוז שרותים

בימים אלה מסיימת **נעמה סולטניק** את כהונתה במזכירות הקבוצה כמרכזת שירותים ומתחילה בעבודת חוץ כמנהלת אדמיניסטרטיבית של המכונה הקד"צ "צהלי" לבנות. (עד אז, נעמה ממשיכה באופן חלקי במשימותיה העיקריות, וניתן לפנות אליה או לאחד ממזכירי הפנים עד שהמחליף/ה ייכנס לתפקיד). זכות גדולה נפלה בחלקי לשלוח לנעמה מילות תודה ולהוקיר את פעילותה. זכיתי להיות במחיצתה של נעמה במזכירות רק כחצי שנה. היתה זו חוויה. נעמה נתגלתה לחבריה במזכירות כמדויקת, ישרה והגונה, לוקחת אחריות, מחליטה ומבצעת. אפשר לסכם ולומר שהיא מילאה את התפקיד בצורה הטובה והמשמעותית ביותר. טביעת אצבעותיה ניכרות בפינות רבות בקיבוצנו, ועוד יהיו ניכרות למשך שנים רבות. כמו כן יש לציין בהערכה את תרומתה הייחודית לנושאים השונים שעלו בישיבות המזכירות.

אנו מאחלים לה הצלחה גדולה ב"צהלי", מקווים ובטוחים שתמשיך להיות מעורבת בחיי קהילתנו הקיבוצית ועוד תתרום רבות מכישרונה ויוזמתה באתגרים העומדים לפנינו בשנים הקרובות – חן חן וישר כוח.

מנהלת הבנייה בישיבת המזכירות

השבועית דיווח **נחמיה רפל**, מרכז מנהלת הבנייה, על התקדמותם של ארבעת צוותי הבנייה (צוות תכנון יישובי, צוות תכנון חברתי, צוות תיאום והמנהלת).

כולם החלו בעבודתם והם עוסקים בגיבוש המלצות בנושאים השונים שעל סדר היום, ובקביעת סדרי העדיפויות בביצוע.

צוות תכנון יישובי פתח את הישיבה בהסתכלות על מפת המחנה, דהיינו: השטח שבו אנחנו יכולים להמשיך ולבנות, וסימן את האפשרויות והקדימויות לבנייה עתידית. בהמשך הישיבה התקיים דיון על **גודל הבית ואופי הבנייה**, ובין השאר נאמר שבמידה ונמשיך לבנות בעתיד בשני מפלסים, הפונקציות הנדרשות בקומת הקרקע הן אותן הפונקציות הקיימות היום בקומת הקרקע של הדירות בשכונה החדשה, כשמומלץ להגדיל את קומת הקרקע ב- 10 עד 20 מ"ר. בנושא של בנייה במפלס אחד או שניים - היו בצוות דעות שונות, והנושא יידון שוב בצוותים האחרים. לשאלה זו יש גם השלכה ישירה על גודל המרחב הפרטי והציבורי שמחוץ לבית. הצוות הדגיש שאופי התכנון צריך לקחת בחשבון גם את ההיבט הקהילתי-קיבוצי, דהיינו: לייעד שטחים משותפים ונגישים למספר דירות, ולהשאיר מרחבים פרטיים לכל משפחה. הצוות דן על

השטחים האופציונליים לבנייה עתידית בתוך שטח המחנה ובכלל זה גם על האפשרויות להריסת חלק מהבתים הקיימים לצורך בנייה חדשה, ועל המשמעויות החברתיות הנגזרות מכך. מסקנת הצוות הייתה שחדרי החיילים בשדרה, ה"אשכולים", וה"קוטג'ים" הלא מורחבים, כולם עקרונית באים בחשבון ל"פינוי-בינוי", ובמידת הצורך ניתן לתכנן בנייה חדשה בשטחים שיתפנו. ההיקף וסדר העדיפויות להריסה ובנייה ייקבע בבוא העת בהתאם לשיקולים מעשיים וחברתיים.

צוות תכנון חברתי נערך לביקור/סיוור בקיבוץ לביא, שבימים אלה מסיים מבצע גדול – שנמשך 10 שנים – של הגדלת/שדרוג כל דירות חברי הקיבוץ. כוונת חברי הצוות ללמוד במהלך הביקור בלביא על התקנונים הקיימים ותהליך כתיבתם, לשמוע ממובילי המבצע הגדול על ההתלבטויות וההחלטות בנושאים המוכרים לנו (קומה שנייה, ממ"ד, מרפסת, מרחב ציבורי וכו'), לראות בשטח כיצד נפתרו הבעיות בדגמים שונים של דירות קיימות, ולפגוש חברי קיבוץ שיספרו על התהליך מזווית הראייה שלהם. בנוסף, החליט הצוות על תכנית פעילות הכוללת: **שיחות עם השכבה הבוגרת** (מגיל 75 ומעלה), מתוך הנחה שעבור חברים שבכל מקרה לא שוקלים מעבר דירה, יש לבצע

בהקדם האפשרי שינויים ושיפורים בדירתם הנוכחית. לשמוע את דעתם, את הרצונות והצרכים בתחום זה ובנושאים שעל סדר היום, ולקדם את הביצוע בדירותיהם בהקדם האפשרי. בנוסף, מתוך למידת לוח הזמנים לבנייה עתידית, הוצע לבחון פעם נוספת מעבר זמני של **משפחות צעירות עם 4 ילדים** הגרות בדירות של 70 מ"ר לדירות פנויות בגודל 100 מ"ר, מבלי שהדבר ישפיע על זכותם לדירה חדשה בעתיד.

צוות התכנון החברתי הקים **צוותי משנה לקידום הנושאים שבאחריותו**, מתוך כוונה להתקדם במקביל בגיבוש המלצות בסוגיות השונות.

כל הנושאים המוזכרים לעיל יגובשו לכלל הצעות ויובאו לאסיפת החברים לדיון והחלטה.

בית סביון לפני כ- 24 שנים הקמנו וחנוכנו את הבית הסיעודי שלנו – "בית סביון". במשך השנים לא חסכנו השקעה בהתאמת הפונקציות השונות שהוא ממלא, וברמת האחזקה והתחזוקה. כמו כן הקפדנו על איכות הצוות המטפל, הצוות הרפואי והטיפול. הפעילות החברתית, התרבותית והתורנית היא מאד מגוונת ומותאמת לדיירי הבית. חלק מהתקציבים להפעלתו של בית סביון מגיעים משני מקורות עיקריים: משרד הבריאות ומהביטוח

הלאומי. בכדי לשמור על ההכרה והרישוי של משרד הבריאות, אנו חייבים לעמוד בסטנדרטים וקריטריונים גבוהים וקשוחים. המכרז והביקורות מחייבים אותנו לעמוד על המשמר ולדאוג לשיפור מתמיד בכל השטחים, מה שגורר אתו, כמוכן, גם הוצאות כספיות בלתי מבוטלות.

לאחרונה, מספר הדיירים בבית הסיעודי הולך ומצטמצם, מה שמחייב אותנו לחשיבה מעמיקה כיצד להמשיך ולהתנהל בדרך הנכונה ביותר. למשל: האם להמשיך בהשקעות ובמאמצים כדי לזכות במכרזי משרד הבריאות? האם לאפשר קליטת דיירים שאינם חברי הקבוצה? וכמוכן שיש פתרונות ביניים נוספים.

לבדיקת המשך הפעלת הבית הסיעודי הקימה המזכירות צוות הכולל את: **שמעון אפרתי, תולי בגליבטר, שמרית גדיש, נח חיות, אביבה סימון, טובה פניני, יהודה שריד.**

תרגיל חילוץ ומודיעין אוכלוסיה

השבוע התקיים תרגיל במסגרת המועצה האזורית שלנו (אשר תוכנן ונוהל ע"י פיקוד העורף). יחסית היה זה תרגיל נרחב, כאשר קבוצת יבנה וגורמי החירום שלה מתורגלים כמעט באופן מלא. מטבע הדברים, וע"מ להכין את עצמנו לרמה המיטבית של מוכנות, התרגילים מדמים

תרחישים מורכבים ומאתגרים אשר עלולים להתרחש גם במציאות. לכן תרגיל זה התחיל באירוע נפילת טיל באזור חדר האוכל, שכתוצאה ממנו נהרס המבנה בחלקו, ויש נפגעים. עלינו היה לאתר את הנפגעים ולהתחיל מיד בפעולות חילוץ.

התרגיל כלל גם את אנשי צח"י שלנו, שתפקידם היה לקבל את הנתונים הראשוניים מ"אתר הנפילה", לגבש את "תמונת המצב", לברר מי היו באותו זמן בתוך המבנה, מי בחוץ, ולהעביר את תמונת המצב למחלצים.

לאחר ש"צוות החילוץ" קיבל את תמונת המצב, הוא נכנס לעבודה באתר אשר הוכן במיוחד לתרגיל זה (ליד המועצה האזורית). פעולת החילוץ, שבחלקה כירורגית, נעשתה בצוותי משנה, בצורה מאד מקצועית, מחושבת וזהירה, והצוותים הוכיחו אימון וידע, והעידו על כך ה"חונכים" שהדריכו במקום ואנשי פיקוד העורף. תרגיל כזה היווה הזדמנות נאותה לחזור ולשנן את הנהלים, התרגולות, ויצירת שפה משותפת ומיומנות של עבודת הצוות, שהיא חיונית מאד באירוע כגון זה. במהלך תרגיל זה "הועבר המקל" ממאיר אלטמן לעמית חפץ בפיקוד על צוות החילוץ. נאמר למאיר תודה גדולה! ונאחל לעמית בהצלחה! ושלא נזדקק ...

מסגרת כרטיסי אשראי

מסגרת האשראי הנהוגה בקבוצת יבנה היא עד 10,000 ₪ לחודש. אין אפשרות צבירה מחודש לחודש. המסגרת היא רק לקניות ע"י "גיהוץ" של הכרטיס, ואינה כוללת משיכת מזומנים.

לעיתים, מסגרת אשראי זו אינה מספיקה לחלק מהחברים. באותם מקרים פרטניים בהם חברים יזדקקו למסגרת אשראי גבוהה יותר, יינתן פתרון ע"י הנהלת החשבונות.

בהזדמנות זו נזכיר שהאחריות על הכרטיס היא על החבר. על החבר לוודא שלא חויב בהוצאה שאינה שלו, ולטפל מול חברת האשראי במידה והוא מזהה הוצאה כזו. אם הכרטיס אבד או נגנב, עליו לדווח מיידית לחברת האשראי ולבטל את הכרטיס.

ואולי החשוב מכל: לעולם!!! אין למסור את הקוד הסודי של כרטיס האשראי לאף אחד (ואפילו אם המבקש מזדהה כנציג חברת האשראי).

שבת שלום

מרכז למידה – "לומדים להצליח" / מזל גוטליב

מתחילים ברגל ימיך...

הורים ותלמידים שלום,

שנת הלימודים תשע"ח מתקרבת אט אט

ואנו נערכים בהתאם.

ברצוני להזכיר מספר הנחיות לרישום

לשנת הלימודים:

✓ הורים המבקשים תמיכה לילדיהם

הלומדים ביסודי, חטיבה ותיכון

מתבקשים לשלוח הודעה בוואצאפ

או לתא הדואר, (לנירית אפרתי או אליי)
לציין את שם הילד, הכיתה בה ילמד (אם
כבר יודעים את שם המחנך כדאי לרשום).

✓ תלמידי תיכון הזקוקים לתמיכה לקראת
הבגרות, נא ציינו מקצוע ומספר יחידות.

בבוא הזמן ניידע על תחילת התמיכה

המשך חופשה מהנה

גאווה יבנאית

חן זלקינד סיים בהצטיינות את פרויקט הגמר שלו במכללה לעיצוב תעשייתי של המכון הטכנולוגי חולון חן עיצב "רהיטים בלחץ" – רהיטים איכותיים, הבנויים על עיקרון של חיבור בלחץ ללא צורך בדבק או בברגים.

ממליצה לכולם להזין עיניהם במוצרים המוגמרים בעמוד הפייסבוק של Chen Zalkind

חגיגה לעיניים מכל ההיבטים!

אין ספק, ששילוב של כישרון עם השקעה אינסופית הניבו את התוצאות המשמחות

יישר כוח והמשך יצירה פורה!

סימן שאתה צעיר

חיילות יצאו לדרך ...

ליאת אסולין וענת גוטליב מתגייסות למדריכות חי"ר בחיל ההנדסה.
יהונתן סולטניק יוצא לשנת שירות, להיטיב עם הנוער במקווה ישראל.

"אשרי איש יבנה בית"

מזל טוב

לדפנה ומיכאל

זיכרו תמיד שיש בית השמח בבואכם.

בהצלחה לכולכם.

מחבקים ואוהבים

ועדת צעירים

להקת טנדו – מופע שנכנס ישר ללב

"קול דודי קורא לוחש לי במרחב

קול דודי קורא חושק נפשי אליו

בוא תבוא תשב תשכון ביתי לבטח

אם תפתח ליבך קולי עכשיו תשמע" ... [עמית ארבל]

בתוך הזמן המיוחד הזה בשנה נעצור למלא את הנשמה בשירה וסיפורים המיוחדים לחודש אלול.

המופע מחבר קשת רחבה של עולמות: שירים ישראלים, ניגונים חסידיים,

ופיוטים מהתפילה והסליחות.

ביום רביעי ב' דר"ח אלול, 23.8 בשעה 20.30 באולם האירועים

מוזמנים בשמחה, ועדת תרבות

צ'פארי אונדא אונדא חמתא אין אונדאס בישראל?

בגני יהושע מחכה לכם החוויה הטורפית המושלמת, גן עדן פראי עם כל סוגי הציפורים, מתוכים וציפורים נדירות ועד עופות מים אקזוטים, נחלים ומפלי מים, ולצידם מגוון ססגוני של זוחלים וציפורים מכל רחבי העולם.

ביום רביעי 16.8, כ"ד באב, יציאה בשעה 14:45 - השהייה בפארק עד 18:00 ולאחר מכן ארוחת ערב קלה בדשא בגני יהושע. הפעילויות בפארק מתאימות לכל הגילאים.
מוזמנים להירשם - **ועדת תרבות**

יום כיף לנכדים הכרים אחוץ לקבוצה

יום הכיף יתקיים ביום ראשון, ה' באלול, 28.7

סדנאות מגוונות יתקיימו לגילאי א'-ו', ופעילות חופשית לילדי הגיל הרך (יש לבוא עם ליווי).

בתוכנית:

9:00 @ התכנסות ופתיחת היום באולם האירועים - פיזור לסדנאות.

@ הפעלות בסדנאות מגוונות: יצירה בחומר, בפלסטלינה, בבדים, הכנת פרפרים

"סדנת דרמה" – תולדות יבנה, סיור מודרך בטרקטור, אפייה,

הכנת חלות וכדורי שוקולד, פעילות ספורט ועוד.

ההפעלות יתקיימו לפי גילאים בהרשמה מסודרת מראש ע"ג לוח המודעות. החל מהשבוע הבא.

סדנה ראשונה בשעות - 9:30-10:30

סדנה שניה בשעות - 11:00-12:00

הפעלות לגיל הרך (לבוא עם ליווי) – בין 9:30 – 12:00. אין צורך בהרשמה מראש.

✓ פעילות חופשית בפעלתון

✓ סיור בטרקטור וליטוף חיות במשק ילדים

יציאה מרמפת חד"א בשעות 9:30, 10:15, 11:00, 11:30

@ ארוחת צהרים בחדר האוכל בליווי סבא / סבתא

@ צפייה בהצגה של סדנת הדרמה בשעה 13:15 באולם האירועים.

@ צפייה בסרט לכל המשפחה. נשמח בהשתתפותכם! רוייה ואיילת א.

ידיעות יבנה

מרפאה

אחות כוננת בשבת – אחות בית סביון

שעות קבלה של ד"ר אבירם דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון 17:30-14:30

יום שלישי 13:00-09:30

יום רביעי 16:00-14:30

יום חמישי 15:30-14:30 ו-09:00-08:00

טוב לד"ר איברהים בריג'יתה שנישא השבוע לבח"ל מנאר

איברהים נאמיס אלה מחופת ירח דמס

שָׁמֹחַ תְּשֻׁמַּח

❖ חתונתם של נעה סימון ושחר מוסקוביץ תתקיים בקבוצת יבנה ביום שני,

כ"ב באב, 14.8. שבת שבע ברכות מחוץ לקבוצה.

❖ שבת פרשת "ראה", כ"ז באב, 19.8 - שבת בר המצווה של אמיר ברוכי.

דירות האירוח יעמדו לרשות המשפחה.

❖ שבת פרשת "שופטים", ד' באלול, 26.8 - שבת בר המצווה של יונתן נחליאל.

דירות האירוח יעמדו לרשות המשפחה.

מסיבת בר המצווה ביום רביעי, ח' באלול, 30.8.

❖ מסיבת בת המצווה של ליהיא ברטוב ביום רביעי, ט"ו באלול, 6.9.

קצת עצבון ערבה / נתן יונתן

את רואה צוענית, איך נצאנו כמותן לחרף
לדרום החרב, למדבר התועים הרחוק
גם אנחנו חולי נודדים בממלכת העוף.

לא נשאר עקבות, נתמר כעשן רכבות
וייעד הענן שעברנו בזה ונמוג
בתחנה הסופית רק שומר המסלה יעמד.

אהבות עלומינו אין? בקצוי המסוף
יותר ברציף הריקון רק שמות על הקיר
ושומר המסלה יכבה את אחרון פנסו.

צל מטות אברותינו נפיל על כל בית ורחוב
ונעוף לאגר משהו לימים של סגריר
קצת מדבר, קצת עצבון ערבה, קצת רוחות

ונבוא עד נבו ונתן שם שלום לתקוות
לנשרים, לפסגות ההרים, לשבילי העפר
לכוכים השכוחים של לילות המסע הקרים.

מלח ים, חול נודד, עשב בר – כד ננוח גמורים
על ריסינו יסער רוח צח על שפיים במדבר
עם עפר השירים.

צ' השירים - יצחק ארזי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"